

Topošā jaunā Eiropas enerģētikas stratēģija 2011.–2020. gadam

Eiropas Parlamenta 2010. gada 25. novembra rezolūcija par topošo jauno Eiropas enerģētikas stratēģiju 2011.–2020. gadam (2010/2108(INI))

Eiropas Parlaments,

- ņemot vērā Komisijas pārskata dokumentu „Ceļā uz jaunu Eiropas Enerģētikas stratēģiju 2011.–2020. gadam”, kas publicēts 2010. gada 7. maijā,
- ņemot vērā Komisijas 2007. gada 10. janvāra paziņojumu Eiropadomei un Eiropas Parlamentam „Enerģētikas politika Eiropai” (COM(2007)0001), kam sekoja Komisijas 2008. gada 13. novembra paziņojums Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai „Otrais stratēģiskais enerģētikas pārskats — ES Energoapgādes drošības un solidaritātes rīcības plāns” un pievienotos dokumentus (COM(2008)0781),
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2009. gada 3. februāra rezolūciju par otro stratēģisko pārskatu enerģētikas jomā¹,
- ņemot vērā Trešo enerģētikas paketi, kas sastāv no 2009. gada 13. jūlija Regulas (EK) Nr. 713/2009, ar ko izveido Energoregulatoru sadarbības aģentūru, 2009. gada 13. jūlija Regulas (EK) Nr. 714/2009 par nosacījumiem attiecībā uz piekļuvi tīklam elektroenerģijas pārrobežu tirdzniecībā un par Regulas (EK) Nr. 1228/2003 atcelšanu, 2009. gada 13. jūlija Regulas (EK) Nr. 715/2009 par nosacījumiem attiecībā uz piekļuvi dabasgāzes pārvades tīkliem un par Regulas (EK) Nr. 1775/2005 atcelšanu, 2009. gada 13. jūlija Direktīvas 2009/72/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/54/EK („Elektroenerģijas direktīvas” jeb „ED”) atcelšanu, kā arī no 2009. gada 13. jūlija Direktīvas 2009/73/EK par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz dabasgāzes (DG) iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/55/EK („DG direktīvas” jeb „DGD”) atcelšanu²,
- ņemot vērā ES Enerģētikas un klimata pārmaiņu tiesību aktu paketi, kas sastāv no Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Regulas (EK) Nr. 443/2009, ar ko, īstenojot daļu no Kopienas integrētās pieejas CO₂ emisiju samazināšanai no vieglajiem transportlīdzekļiem, nosaka emisijas standartus jauniem vieglajiem automobiļiem, Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīvas 2009/28/EK par atjaunojamo energoresursu izmantošanas veicināšanu un ar ko groza un sekojoši atceļ Direktīvas 2001/77/EK un 2003/30/EK, Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīvas 2009/29/EK, ar ko Direktīvu 2003/87/EK groza, lai uzlabotu un paplašinātu Kopienas siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisiju kvotu tirdzniecības sistēmu, Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīvas 2009/30/EK, ar ko groza Direktīvu 98/70/EK attiecībā uz benzīna, dīzeļdegvielas un gāzeļļas specifikācijām un ievieš mehānismu autotransporta līdzekļos lietojamās degvielas radītās siltumnīcefekta gāzu

¹ OV C 67 E, 18.3.2010., 16. lpp.

² OV L 211, 14.8.2009.

emisijas kontrolei un samazināšanai, groza Padomes Direktīvu 1999/32/EK attiecībā uz tās degvielas specifikācijām, kuru lieto iekšējo ūdensceļu kuģos, un atceļ Direktīvu 93/12/EEK, Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Direktīvas 2009/31/EK par oglekļa dioksīda ģeoloģisko uzglabāšanu un grozījumiem Padomes Direktīvā 85/337/EEK, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvās 2000/60/EK, 2001/80/EK, 2004/35/EK, 2006/12/EK, 2008/1/EK un Regulā (EK) Nr. 1013/2006, kā arī no Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 23. aprīļa Lēmuma Nr. 406/2009/EK par dalībvalstu pasākumiem siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanai, lai izpildītu Kopienas saistības siltumnīcas efektu izraisošu gāzu emisiju samazināšanas jomā līdz 2020. gadam¹,

- ņemot vērā Eiropas Parlamenta 2007. gada 26. septembra rezolūciju par virzību uz kopēju Eiropas ārpolitiku enerģētikas jomā²,
- ņemot vērā 1994. gada 17. decembra Enerģētikas hartas nolīgumu, ar ko izveido tiesisko regulējumu starptautiskajai sadarbībai enerģētikas jomā, kopā ar tā Tranzīta protokolu,
- ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 13. jūlija Regulu (EK) Nr. 663/2009, ar ko izveido programmu ekonomikas atveseļošanas atbalstam, piešķirot Kopienas finansiālo palīdzību projektiem enerģētikas jomā (Eiropas enerģētikas programmu ekonomikas atveseļošanai)³,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 31. maija paziņojumu „Programma ekonomikas atveseļošanas atbalstam, piešķirot Kopienas finansiālo palīdzību projektiem enerģētikas jomā (ar kuru groza Regulu (EK) Nr. 663/2009)” (COM(2010)0283),
- ņemot vērā Komisijas 2009. gada 7. oktobra paziņojumu „Ieguldījumi zemu oglekļa emisiju tehnoloģiju attīstībā (*SET* plāns)” (COM(2009)0519) un ņemot vērā Parlamenta 2010. gada 11. marta rezolūciju par ieguldījumiem zemas oglekļa emisijas tehnoloģiju attīstībā (*SET* plāns)⁴,
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 4. maija ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai par Eiropas enerģētikas tīklu programmas īstenošanu laikposmā no 2007. līdz 2009. gadam (COM(2010)0203),
- ņemot vērā Komisijas priekšlikumu Eiropas Parlamenta un Padomes regulai par gāzes piegādes drošības aizsardzības pasākumiem un Direktīvas 2004/67/EK atcelšanu (COM(2009)0363) (*Vidal-Quadras* ziņojums),
- ņemot vērā Komisijas paziņojumu „Eneģoefektivitātes rīcības plāns. Potenciāla izmantošana” (COM(2006)0545),
- ņemot vērā Komisijas 2010. gada 25. jūnija ziņojumu Padomei un Eiropas Parlamentam par paveikto attiecībā uz pasākumiem, lai nodrošinātu elektroapgādes drošumu un ieguldījumus infrastruktūrā (COM(2010)0330),

¹ OV L 140, 5.6.2009.

² OV C 219E, 28.8.2008., 206. lpp.

³ OV L 200 31.07.2009., 31. lpp.

⁴ Pieņemtie teksti, P7_TA(2010)0064.

- ņemot vērā 2010. gada 21. maija projektu Padomes secinājumiem „Virzībā uz jaunu enerģētikas stratēģiju Eiropai 2011.–2020. gadam”¹,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. aprīļa Direktīvu 2006/32/EK par enerģijas galapatēriņa efektivitāti un energoefektivitātes pakalpojumiem un ar ko atceļ Padomes Direktīvu 93/76/EEK (Energopakalpojumu direktīva)²,
 - ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Direktīvu 2004/8/EK par tādās koģenerācijas veicināšanu, kas balstīta uz lietderīgā siltuma pieprasījumu iekšējā enerģijas tirgū, un ar kuru groza Direktīvu 92/62/EEK („TEC direktīva”)³,
 - ņemot vērā Līguma par Eiropas Savienības darbību 194. pantu,
 - ņemot vērā Reglamenta 48. pantu,
 - ņemot vērā Rūpniecības, pētniecības un enerģētikas komitejas ziņojumu un Starptautiskās tirdzniecības komitejas atzinumu (A7-0313/2010),
- A. tā kā Lisabonas līgumu Eiropas Savienībai tiek iezīmēts jauns periods, kas prasa pielāgot mūsu mērķus un stratēģijas, kā arī ES budžetu, lai Līgumu pilnībā īstenotu;
- B. tā kā tas, ka Lisabonas līgumā ir iekļauta īpaša nodaļa par enerģētiku, tagad dod stabilu juridisko pamatu iniciatīvu izstrādei enerģētikas jomā, pamatojoties uz ilgtspējību, piegādes drošību, tīklu saslēgšanu un solidaritāti;
- C. tā kā Eiropas Savienībā aktuāla ir problēma ar enerģētikas tiesību aktu novilcinātu vai nepilnīgu īstenošanu un koordinētu enerģētikas stratēģiju trūkumu, kas nozīmē, ka Komisijai ir jāuzņemas stingra vadība šo trūkumu novēršanai, vienlaikus arī dalībvalstīm skaidri un pārlicinoši izrādot savu apņemšanos un atbalstu;
- D. tā kā Eiropa kļūst arvien vairāk atkarīga no ārzemju enerģijas avotu, it īpaši fosilo kurināmo, importa, tā kā atkarība no naftas ir īpaši augsta un nākotnē vēl pieaugs un tā kā ES enerģētikas politikai ir nepieciešama starptautiska dimensija;
- E. tā kā dzīves līmenis un ekonomiskā konkurētspēja ir atkarīga no enerģijas cenas un pieejamības;
- F. tā kā ES enerģētikas politikai vajadzētu palīdzēt īstenot ES apņemšanos samazināt siltumnīcefekta gāzu emisijas;
- G. tā kā nākamajā desmitgadē enerģētikas jomā ir nepieciešami lieli ieguldījumi, it īpaši jaunu spēkstaciju celtniecībā, starpsavienojumu un tīklu izveidē, un tā kā šie ieguldījumi veidos energoavotu sadalījumu vēl ilgākam laika periodam, vajadzētu nodrošināt, ka tie ļauj pārorientēties uz noturīgu ekonomiku; tā kā būs nepieciešama vēl lielāka finansēšanas instrumentu dažādošana vai arī, iespējams, jauni tirgus nosacījumi, īpaši no enerģijas viedokļa izolētākajos reģionos;
- H. tā kā 27 ES dalībvalstīs ir ievērojami biomasas resursi, lai ražotu nozīmīgus daudzumus

¹ 9744/10.

² OV L 114, 27.4.2006., 64. lpp.

³ OV L 52, 21.2.2004., 50. lpp.

otrās paaudzes biodegvielas;

- I. tā kā ogles joprojām būs svarīgs primārais enerģijas avots sabiedrībai un tautsaimniecībai;
- J. tā kā ieguldījumi enerģētikas nozarē ir ļoti kapitālietilpīgi un ir jāizstrādā stabils ilgtermiņa normatīvais regulējums, kas ļaus uzņēmumiem pieņemt no vides un ekonomikas viedokļa pamatotus lēmumus par ieguldījumiem, un tā kā tam nekādā gadījumā nevajadzētu kropļot konkurenci;
- K. tā kā ES vērienīgo ilgtermiņa emisiju samazināšanas mērķi vajadzētu iekļaut klimata pārmaiņu globālās novēršanas kontekstā, lai ES dotu maksimāli lielu pozitīvu ieguldījumu starptautiskajās sarunās un mazinātu oglekļa emisiju pārvirzes, kā arī ES uzņēmumu konkurētspējas samazināšanās risku;
- L. tā kā enerģētikas tīklu infrastruktūra jāfinansē galvenokārt no enerģijas tarifiem; tā kā tomēr, lai izveidotu pienācīgi funkcionējošus tīklus un atvērtu Eiropas enerģijas tirgus, ES finansējums varētu arī būt nepieciešams gadījumos, kad tirgi vieni paši nespēj šādus ieguldījumus finansēt, it īpaši vismazāk attīstītajos reģionos;
- M. tā kā ekonomikas lejupslīde pēc finanšu krīzes ir aizkavējusi ieguldījumus enerģētikas nozarē; tā kā tomēr krīze var arī būt iespēja Eiropai veikt reformas;
- N. tā kā ilgtspējīgai un dinamiskai ekonomikai jācenšas nošķirt ekonomikas izaugsmi no enerģijas patēriņa, it īpaši palielinot energoefektivitāti uz vienu ražošanas vienību;
- O. tā kā Komisija ir arī paudusi nodomu 2009. gadā novērtēt situāciju attiecībā uz sašķidrināto dabasgāzi un apzināt nepilnības, lai piedāvātu rīcības plānu attiecībā uz sašķidrināto dabasgāzi,

Ievads. Stratēģija, lai nodrošinātu Lisabonas līguma pilnīgu īstenošanu

1. atzinīgi vērtē Komisijas pārskata dokumentu „Ceļā uz jaunu Eiropas Enerģētikas stratēģiju 2011.–2020. gadam” kā pirmo soli ceļā uz visaptverošu ES enerģētikas politiku stratēģijas „Eiropa 2020” kontekstā;
2. uzskata, ka ar jebkuru turpmāko stratēģiju būtu jācenšas īstenot Lisabonas līguma galvenos mērķus par vienotu enerģijas tirgu, piegādes drošību, energoefektivitāti, energotaupību, kā arī jaunu un atjaunojamu enerģijas formu izstrādi un enerģētikas tīklu veicināšanu; turklāt ar to jāveicina visiem patērētājiem pieņemamas enerģijas cenas, atjaunojamo enerģijas avotu lielāku izmantošanu saistībā ar ilgtspējīgu enerģijas ražošanu un savstarpēji savienotu, integrētu un savstarpēji izmantojamu energotīklu izveidi, kā arī jāsamazina atkarība no enerģijas importa un jāpalielina vietējā enerģijas ražošana no atjaunojamiem enerģijas avotiem, vienlaikus saglabājot konkurētspēju un nozares izaugsmi un samazinot siltumnīcefekta gāzu emisijas;
3. uzsver, ka ierosinātā stratēģija būtu jārealizē visupirms solidaritātes un atbildības gaisotnē, neatstājot malā vai izolācijā nevienu dalībvalsti un visām dalībvalstīm veicot pasākumus, lai nodrošinātu Eiropas Savienības savstarpējo drošību; uzsver to, cik ļoti nozīmīga ir īpašas nodaļas par enerģiju (LESD 194. pants) iekļaušana Līgumā, jo tas nodrošina stabilu juridisko pamatu Savienības rīcībai, pamatojoties uz Kopienas metodi;

4. uzsver, ka Eiropas Savienībai vajadzīgs ilgtermiņa skatījums uz efektīvu un ilgtspējīgu enerģētikas politiku laika posmam līdz 2050. gadam, kura pamatā būtu ilgtermiņa emisiju samazināšanas mērķi un kuru papildinātu precīzi un visaptveroši īstermiņa un vidēja termiņa rīcības plāni, lai palīdzētu virzīties uz šiem mērķiem;
5. aicina gatavot plānus Eiropas Enerģētikas kopienas izveidei, kas paredzētu ciešu sadarbību attiecībā uz enerģētikas tīkliem un ES finansējumu jaunām energotehnoloģijām; uzskata, ka Eiropas Enerģētikas kopienas izveidei, sākotnēji negrozot Lisabonas līgumu, vajadzētu pārvarēt joprojām pastāvošo ES enerģētikas politikas sadrumstalotību un dot Eiropas Savienībai spēcīgu starptautisku ietekmi, veidojot attiecības enerģētikas jomā;

Enerģijas tirgus darbības nodrošināšana

6. uzsver, ka Eiropas iekšējā enerģijas tirgus izveides pabeigšana ir absolūti nepieciešama, lai varētu sasniegt ES politikas mērķus; uzskata, ka tā pamatā jābūt skaidram tiesiskam regulējumam, stingri piemērojot tiesību aktus, un ka Komisijai jābūt gatavai vajadzības gadījumā biežāk ierosināt pienākumu neizpildes procedūras pret dalībvalstīm;
7. stingri uzsver nepieciešamību pilnībā īstenot pašreiz spēkā esošos ES enerģētikas tiesību aktus un izpildīt ES mērķus enerģētikas jomā; izceļ nepieciešamību steidzami un pareizi īstenot trešās enerģētikas tiesību aktu paketes noteikumus un energoefektivitātes tiesību aktus visās dalībvalstīs;
8. aicina Komisiju nodrošināt, lai pašreiz spēkā esošās iekšējā tirgus direktīvas dalībvalstīs tiktu pilnīgi un pienācīgi īstenotas un transponētas un, ja dalībvalstis nerīkojas, kā beidzamo pasākumu izskatīt iespēju pašreizējo spēkā esošo iekšējā tirgus direktīvu galvenos noteikumus atkārtoti iesniegt regulu formā, lai nodrošinātu pilnīgu tiešu piemērošanu visā vienotajā tirgū;
9. uzsver nepieciešamību nodrošināt piegādes drošību Eiropas Savienības elektroenerģijas ražošanas sistēmām, it īpaši izstrādājot rūpniecības politiku, kas Eiropas Savienībā veicina ilgtermiņa ieguldījumus elektrības ražošanas līdzekļos;
10. uzskata, ka jāpastiprina enerģijas tirgus regulatoru nozīme, kā arī sadarbība starp dalībvalstu regulatoriem, konkurences iestādēm un Komisiju, it īpaši attiecībā uz mazumtirgiem un vairumtirgiem; šajā sakarībā aicina Komisiju veikt visus nepieciešamos pasākumus, lai nodrošinātu, ka Energoregulatoru sadarbības aģentūra (ACER) un pārvades sistēmu operatoru Eiropas tīkls (PSOET) var efektīvi veikt savus pienākumus; atzīmē— ja ACER un PSOET kompetence nebūtu pietiekama, lai izveidotu integrētāku Eiropas enerģijas tirgu, varētu būt nepieciešams grozīt to pilnvaras; aicina Komisiju un ACER izstrādāt priekšlikumus par to, kā varētu veicināt ieinteresēto personu iesaistīšanos;
11. uzsver nepieciešamību palielināt pārredzamību vairumtirgos un uzlabot to darbību, no kā gūtu labumu patērētāji, it īpaši attiecībā uz finanšu produktiem, ko tirgo enerģijas tirgū, un efektīvu diennakts tirgu izveidi visā Eiropā; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Komisijas paziņojumu, ka tā ir paredzējusi iesniegt priekšlikumu par enerģijas tirgu pārredzamību un integritāti, un saistībā ar to aicina izveidot saskaņotu tiesisko regulējumu;
12. uzskata, ka patērētāji varētu gūt labumu no lielākas konkurences enerģijas tirgū; uzsver nepieciešamību veicināt konkurenci, dažādojot transporta ceļus, enerģijas avotus un tirgus dalībniekus Eiropas tirgos, kā arī to, cik svarīgi ir stimulēt jaunu uzņēmējdarbības modeļu

izveidi;

13. atgādina par Komisijas 2005. gadā veikto nozares pētījumu; prasa 2013. gadā veikt vēl vienu enerģētikas nozares izpēti;
14. aicina Komisiju, lai nodrošinātu labāku savstarpējo sapratni, organizēt ikgadēju augstākā līmeņa sanāksmi, kurā piedalītos dalībvalstu parlamentu par enerģētiku atbildīgo komiteju pārstāvji, Eiropas Parlamenta deputāti un citas ieinteresētās personas, kas darbojas politikas jomās, ka saistītas ar ES enerģētiku, tiesību aktiem un citiem saistītiem jautājumiem šajā jomā; turklāt pauž atbalstu idejai par īpašu Eiropadomes sanāksmi, kurā tiktu galvenokārt aplūkoti aktuāli jautājumi saistībā ar enerģētikas politiku un kurā vajadzētu ņemt vērā Parlamenta ziņojumus par enerģētikas stratēģiju 2011.–2020. gadam un Energoefektivitātes rīcības plānu;

Modernu integrētu tīklu atbalstīšana

15. stingri uzsver, ka jebkāda kavēšanās ar moderna un vieda ES mēroga elektrības un gāzes tīkla izveidi apdraud ES mērķi līdz 2020. gadam sasniegt t.s. 20–20–20 mērķus enerģētikas un klimata jomā, kā arī mērķus attiecībā uz 2050. gadu, par ko vienojās valstu un valdību vadītāji, tādējādi palielinot ES enerģijas piegādes drošību; tādēļ atzinīgi vērtē, ka enerģētikas stratēģijā galvenais uzsvars ir likts uz viedu un modernu infrastruktūru, lai izveidotu modernus integrētus tīklus visā ES;
16. uzsver, ka iekšējā enerģijas tirgus izveidi varēs pabeigt tikai tad, ja būs visas Eiropas enerģijas tīkls, kura netiek ņemtas vērā dalībvalstu robežas; uzskata, ka steidzami jāizstrādā un pilnībā jāīsteno Līgumā un sekundārajos tiesību aktos paredzētie likumdošanas un finanšu mehānismi, lai nekavējoties novērstu jebkuru bezdarbību attiecībā uz nepilnībām vai trūkumiem saistībā ar pieslēgumu nodrošināšanu Eiropas enerģētikas tīklam; norāda, ka, nodrošinot visas ES saražotās enerģijas izmantošanu optimālā veidā, samazināsies nepieciešamība pēc importa;
17. mudina dalībvalstis sniegt Komisijai savlaicīgu un pilnīgu informāciju, kas paredzēta Padomes Regulā (ES, Euratom) Nr. 617/2010 par to, kā ziņot par enerģētikas infrastruktūras investīciju projektiem, lai varētu gūt priekšstatu par potenciālajām nepilnībām pieprasījumā un piedāvājumā, kā arī par šķēršļiem ieguldījumu veikšanai, kamēr vēl nav Tiesas sprieduma par regulas likumību, kuru būtu vajadzējis pieņemt ar koplēmuma procedūru, kā noteikts Līguma 194. pantā;
18. uzskata, ka gaidāmajam Komisijas Ziemeļjūras piekrastes tīkla plānam kopā ar citām reģionālajām iniciatīvām, piemēram, Vidusjūras reģiona loku un Baltijas starpsavienojumu projektu, vajadzētu kļūt par vienu no Eiropas Supertīkla stūrakmeņiem; aicina dalībvalstis un Komisija paredzēt šī plāna izstrādei nepieciešamos līdzekļus;
19. uzsver, ka desmit gadu tīkla attīstības plāns (par ES elektrības un gāzes tīklu integrāciju) būtu vairāk jāpielāgo t.s. 2020 mērķiem un tad jāīsteno kā metodoloģiskais un tehnoloģiskais pamats jauniem tiesību aktiem attiecībā uz enerģētikas infrastruktūru; atzīmē ACER nozīmi minētā plāna īstenošanas uzraudzībā; uzsver, ka enerģētiskā ziņā izolēti reģioni steidzami jāintegrē ES energosistēmā, tostarp izveidojot labākus gāzes tīkla starp savienojumus un sašķidrinātās dabasgāzes terminālus, kas novērstu atsevišķu dalībvalstu tirgus izolētību un palielinātu enerģijas piegādes drošību tajās ES valstīs, kas pašlaik ir stipri atkarīgas no pāris ārpussavienības valstīm;

20. uzsver, ka vajadzīga visaptverošāka informācijas apmaiņa no operatoru puses par infrastruktūras tīklu apsaimniekošanu, lai novērstu, ka informācijas asimetrija rada traucējumus tirgū;
21. atkārti — lai tirgū būtu stimuls ieguldīt jaunu energotehnoloģiju pētniecībā un izstrādē, ir vajadzīgs tiesiskais regulējums; šajā sakarībā uzsver joprojām aktuālo nepieciešamību pēc vienota ES patenta;
22. turklāt norāda, ka steidzami jāattīsta un jāmodernizē sadales tīkli, lai integrētu arvien lielāku daudzumu dalītās ražošanas;
23. uzskata, ka pašreizējā Eiropas enerģētikas tīkla (*TEN-E*) programma ir bijusi neefektīva, nav būtiski veicinājusi starpsavienojumu celtniecību starp dalībvalstīm un ir jāpielāgo, lai sasniegtu mērķus, kas noteikti mērķiem, ka noteikti klimata un enerģētikas tiesību aktu paketē un trešajā iekšējā tirgus tiesību aktu paketē; turklāt tādēļ uzskata, ka ierosinātajai enerģētikas infrastruktūras tiesību aktu paketei un *TEN-E* nomainītai:
 - a) jānovērtē problēma ar atļaujām enerģētikas infrastruktūrai un jākonstatē atšķirīgās pieejas, lai likvidētu birokrātiju, saīsinātu apstiprināšanu un reaģētu uz sabiedrības bažām;
 - b) jādefinē un jāatbalsta prioritāri projekti un jāparedz kritēriji, lai noteiktu, kuri ieguldījumi infrastruktūrā ir svarīgākie iekšējā enerģijas tirgus izveidei, ņemot vērā projektu devumu piegādes drošībai, nepieciešamu radīt lielāku konkurenci, sasniegt ilgtermiņa ilgtspējības enerģētikas mērķus un uzlabot sociālo un teritoriālo kohēziju;
 - c) jānodrošina skaidri kritēriji un vadlīnijas dalībvalstīm par valsts un ES finansējumu enerģētikas infrastruktūrai;
 - d) lai novērstu tirgus nepilnības, jāpalielina finansiālais atbalsts projektu īstenošanas posmam, tostarp no Eiropas Investīciju bankas un citiem finanšu starpniekiem;
 - e) jāizveido pārrobežu izmaksu dalīšanas modelis, it īpaši attiecībā uz infrastruktūras un atjaunojamo enerģijas avotu koordinētu attīstību, par paraugu ņemot veiksmīgus pastāvošos modeļus;
 - f) jānovērtē, vai konkursu izsludināšana attiecībā uz visai ES nozīmīgiem infrastruktūras projektiem varētu paātrināt ieguldījumus infrastruktūrā;

Enerģētikas politikas finansēšana

24. uzskata, ka jaunajā daudzgadu finanšu shēmā būtu jāatspoguļo ES politiskās prioritātes, kā izklāstīts stratēģijā „Eiropa 2020”, ņemot vērā otrajā enerģētikas stratēģijas pārskatā sniegtos secinājumus un noteiktās prioritātes, kas nozīmē, ka enerģētikas politikai, tostarp modernai un viedai infrastruktūrai, energoefektivitātei, atjaunojamās enerģijas projektiem, kā arī jaunu energotehnoloģiju pētniecībai, izstrādei un ieviešanai būtu jāpiešķir lielāka budžeta daļa;
25. uzskata, ka modernam ES mēroga elektrības tīklam būs izšķiroša nozīme, lai sasniegtu izvirzīto attīstības mērķi — nodrošināt, ka atjaunojamo enerģijas avotu īpatsvars ir 20 %; tādēļ aicina Komisiju izstrādāt piemērotu sistēmu, lai veicinātu ieguldījumus spēkstaciju

būvniecībā konkrētos reģionos ar mērķi sasniegt optimālu ekonomisko efektu un nepieļautu neefektīvus ieguldījumus tīklu attīstībā; šajā sakarībā norāda, ka vispārējā stratēģija ir jāvelta visai enerģētikas sistēmai kopumā — no ražotājiem līdz pat patērētājiem;

26. aicina Komisiju ierosināt stratēģiju, kā palielināt efektivitāti apkures tirgū, lai atbalstītu efektīvu vietējo infrastruktūru, piemēram, komunālo apkuri un dzesēšanu, kas stimulē izstrādāt integrētus risinājumus apkurei, dzesēšanai un elektrībai, pamatojoties uz siltuma un elektrības kopīgu ražošanu, kā arī uz atjaunojamo enerģijas avotu efektīvu izmantošanu;
27. uzskata, ka inovatīvi finanšu instrumenti (piemēram, riska dalīšanas finanšu mehānismi un valsts banku aizdevumu shēmas) varētu būt nozīmīgs veids, kā atbalstīt ieguldījumus enerģētikas infrastruktūrā, energoefektivitātē un atjaunojamās enerģijas projektos, kā arī jaunu energotehnoloģiju pētniecībā un izstrādē, lai palīdzētu pāriet uz noturīgu ekonomiku; tādēļ aicina Komisiju vairāk papildināt vai aizstāt tradicionālās dotācijas ar šādām shēmām un mudināt dalībvalstis izmantot šādus inovatīvus finanšu instrumentus; šajā sakarībā vērš uzmanību uz pozitīvo pieredzi, kas gūta ar citiem līdzīgiem instrumentiem; stingri atbalsta priekšlikumu izmantot ES budžeta pašu kapitālu kā aizdevuma garantijas, lai veicinātu privātos un publiskos ieguldījumus;
28. uzskata, ka — kā Komisija to uzsvēra stratēģijā „ES 2020” — ES nodokļu slogs būtu jānovirza uz videi kaitīgām darbībām; mudina Komisiju, pārskatīt Enerģijas nodokļu sistēmas direktīvu, ņemot vērā visu iepriekšminēto;
29. uzskata, ka ir būtiski, lai līdzekļus, ko nākotnē paredzēts ieguldīt enerģētikā, piešķirtu galvenokārt tiem projektiem, kuru rezultātā tiek radīts vislielākais skaits jaunu darba vietu;
30. uzsver, ka dažām dalībvalstīm varētu būt vajadzīgs Eiropas Savienības atbalsts lieliem ieguldījumiem infrastruktūrā, ja tirgus vien to nespēj nodrošināt, it īpaši, lai nodrošinātu energoapgādi un sasniegtu klimata pārmaiņu un vides mērķus;
31. uzsver, ka tirgus integrācijai ir nepieciešams labāk izmantot jau esošos darbojošos tīklus, saskaņojot dalībvalstu tirgus nosacījumus un izstrādājot vienotas Eiropas starpsavienojumu vadības sistēmas;
32. norāda, ka *ACER* pienākums ir nodrošināt, lai dalībvalstu plānotās elektrotīklu attīstība atbilstu 10 gadu tīkla attīstības plānam;
33. uzsver, ka ārējo enerģijas piegāžu pārtraukumi īpaši ietekmē daudzas jaunākās dalībvalstis un tām ir nepieciešams īpašs Eiropas Savienības atbalsts, lai nodrošinātu stabilu enerģijas piegādes drošību;
34. atzinīgi vērtē viedo tīklu darba grupas izveidi Komisijā un iesaka tai pienācīgi ņemt vērā visu iesaistīto pušu viedokļus; aicina Komisiju regulāri sniegt Parlamentam progresa ziņojumus par darba grupas darbību; uzsver, ka, pamatojoties uz minētās darba grupas secinājumiem, Komisijai vajadzētu nodrošināt ES līmenī labvēlīgu tiesisko regulējumu attiecībā uz viedtīkliem, kurā būtu paredzēti atbilstīgi stimuli tīkla operatoriem veikt ieguldījumus tīkla darbības efektivitātes uzlabošanā un kurā būtu noteikti ES mēroga kopīgi standarti viedo tīklo izveidei, tādējādi palīdzot pāriet uz noturīgu ekonomiku, turklāt atbalsta izmēģinājuma projektus inovatīvu komunikācijas, automatizācijas un tīkla kontroles tehnoloģiju ieviešanai; atgādina, ka Direktīvās 2009/72/EK un 2009/73/EK ir paredzēti noteikumi par skaitītājiem;

35. atbalsta izmēģinājuma projektus viedo skaitītāju ieviešanai, piemēram, realizējot *SET* plāna iniciatīvu „Viedās pilsētas”, ja tiek aizsargāti patērētāji ar zemiem ienākumiem un nodrošināts privātums;
36. aicina Komisiju līdz 2011. gada beigām sagatavot ietekmes novērtējumu par pasaules un ES gāzes tirgus nākotni, tostarp par jau plānoto gāzes infrastruktūru projektu (piemēram, projektus, ko izstrādā saistībā ar Dienvidu koridoru) un jaunu sašķidrinātās dabasgāzes terminālu ietekmi, par slānekļa gāzes ietekmi uz ASV gāzes tirgu (it īpaši sašķidrinātās dabasgāzes terminālu importa vajadzībām) un ietekmi, kāda varētu būt slānekļa gāzes ieguves attīstībai Eiropas Savienībā uz turpmāko gāzes piegādes drošību un cenām; uzskata, ka analizē būtu jāatspoguļo un par izejas punktu jāņem pašreizējais infrastruktūras izveides stāvoklis un ES CO₂ mērķi līdz 2020. gadam; uzsver, ka jāapspriežas ar visām attiecīgajām ieinteresētajām personām;

ES energoefektivitātes un atjaunojamās enerģijas potenciāla labāka izmantošana

37. uzskata, ka energoefektivitātei un energotaupībai vajadzētu būt jebkuras nākotnes stratēģijas prioritātēm, jo tas ir visrentablākais veids, kā samazināt ES energoatkarību un cīnītos pret klimata pārmaiņām, veicinātu darba vietu radīšanu, palielinātu ekonomikas konkurētspēju un cīnītos pret enerģijas tarifu pieaugumu un lielākiem elektrības rēķiniem, tādējādi samazinot enerģētisko nabadzību; aicina Komisiju un dalībvalstis noteikt energoefektivitāti par ES darba galveno prioritāti un aicina ātrāk īstenot spēkā esošos tiesību aktus un Komisiju savlaicīgi pieņemt tālejošu Energoefektivitātes rīcības plānu; tādēļ uzskata, ka to vajadzētu īstenot tā, lai tiktu ņemti vērā centieni, kas jau ir veikti atsevišķās dalībvalstīs;
38. atzinīgi vērtē Energoefektivitātes rīcības plāna pārskatīšanu; aicina Komisiju ņemt vērā Parlamenta viedokli;
39. uzsver, ka IKT varētu būt liela nozīme un arī vajadzētu būt lielai nozīmei, veicinot atbildīgu energopatēriņu mājsaimniecībās, transporta nozarē, enerģijas ražošanā un rūpniecībā; uzskata, ka viedie skaitītāji, energoefektīvs apgaismojums, mākoņdatošana un koplietošanas programmatūra var mainīt enerģijas patēriņa modeļus;
40. uzskata, ka jautājumiem par energoefektivitāti un energotaupību uzmanība būtu arī jāpievērš visā enerģijas piedāvājuma un pieprasījuma ķēdē, tostarp pārveidē, pārvadē, sadalē un piegādē, kā arī saistībā ar patēriņu rūpniecībā, mājsaimniecībās un transporta nozarē;
41. atbalsta pienācīgi funkcionējoša energopakalpojumu tirgus attīstību un jaunu tirgus mehānismu ieviešanu, lai uzlabotu energoefektivitāti, tādējādi stimulējot ES ekonomikas konkurētspēju;
42. turklāt uzskata, ka lielāka uzmanība būtu jāpievērš enerģiju patērējošu ražojumu energoefektivitātei; mudina Komisiju pilnībā īstenot Ekodizaina direktīvu, piemēram, ietverot tās darbības jomā vairāk ražojumu un piemērot dinamisku standartu noteikšanas modeli, lai nodrošinātu, ka tiek noteikti tālejoši mērķi un tie tiek regulāri atjaunināti;
43. aicina Komisiju iesniegt novērtējumu par spēkā esošo tiesību aktu īstenošanu; uzskata — ja novērtējumā tiek konstatēts, ka vispārējā energoefektivitātes stratēģija nav pienācīgi īstenota un ka tādēļ ir paredzams, ka ES nenasniegs 2020. gadam noteikto energoefektivitātes mērķi, energoefektivitātes rīcības plānā Komisijai jāapņemas

dalībvalstīm ierosināt turpmākus ES pasākumus, piemēram, individuāli energoefektivitātes mērķi, kuri atbilstu vismaz 20 % energoetaupījumu ES līmenī atbilstoši ES 2020. gada mērķiem un kuros būtu ņemtas vērā relatīvās izejas pozīcijas un nacionālie apstākļi, un katras dalībvalsts nacionālā energoefektivitātes rīcības plāna iepriekšēja apstiprināšana; uzskata, ka šādiem papildu pasākumiem vajadzētu būt pierādīti vajadzīgiem, godīgiem un izmērāmiem un tiem vajadzētu būt efektīvai un tiešai ietekmei uz nacionālo energoefektivitātes plānu īstenošanu; aicina Komisiju un dalībvalstis vienoties par kopīgu metodoloģiju dalībvalstu energoefektivitātes mērķu mērīšanai, kā arī panākumu uzraudzībai šo mērķu sasniegšanā;

44. atbalsta daudzlīmeņu pārvaldību un decentralizētu pieeju enerģētikas politikai un energoefektivitātei, tostarp Pilsētu mēru paktu un Viedo pilsētu iniciatīvas turpmāku attīstību; uzsver nepieciešamību pēc atbilstīga finansējuma, tostarp pēc augšupējām iniciatīvām un pilsētu un reģionu iesaistīšanās; uzsver, ka jaunās kohēzijas politikas saskaņošana ar stratēģiju „ES 2020” un tai paredzēto līdzekļu izmantošana atbilstoši šai stratēģijai nodrošinātu galveno mehānismu, kā panākt viedu un ilgtspējīgu izaugsmi dalībvalstīs un reģionos;
45. uzskata, ka Eiropa atšķirībā no saviem starptautiskajiem partneriem nav attīstījusi pilnu bioenerģijas tehnoloģijas potenciālu; mudina Komisiju un dalībvalstis izstrādāt starpnozaru politiku par biomasu, lai izveidotu noturīgu tirgu biomasai, kas iegūta lauksaimniecībā, no lauksaimniecības atkritumiem un mežsaimniecībā, vienlaikus novēršot emisiju palielināšanos un bioloģiskās daudzveidības izzušanu; atzīst, ka jau ir pieejama ilgtspējīga otrās paaudzes tehnoloģija; aicina Komisiju ierosināt politikas regulējumu un atbalsta ilgtspējīgu otrās paaudzes biodegvielas veidu izmantošanas turpmāku veicināšanu Eiropā;
46. aicina Komisiju analizēt dalībvalstu iesniegtos attiecīgos atjaunojamās enerģijas rīcības plānus; aicina Komisiju rīkoties, ja atsevišķām dalībvalstīm vajadzīga palīdzība plānu uzlabošanai, un pilnībā izmantot tās rīcībā esošās pilnvaras, lai panāktu, ka dalībvalstis ievēro tām noteikto juridisko pienākumu par valsts mērķa izpildi; uzsver, ka direktīvā ir paredzēti sadarbības mehānismi, kuri palīdzētu dalībvalstīm sasniegt mērķus; turklāt aicina Komisiju izveidot kompetento valsts iestāžu sadarbības platformu, lai veicinātu informācijas apmaiņu un paraugprakses noteikšanu saistībā ar atjaunojamiem enerģijas avotiem;
47. atzīst pārsūknēšanas iekārtu svarīgo lomu, jo tās ir efektīvs, uzticams un videi nekaitīgs jaudas avots papildpakalpojumiem un līdzsvarošanas pakalpojumiem;
48. uzskata — lai nodrošinātu atjaunojamās enerģijas izmantošanas efektivitāti, būtu jāizmanto Atjaunojamo enerģijas avotu direktīvā paredzētie elastības mehānismi un būtu jāsaskaņo tīkla pieslēguma nosacījumi nolūkā panākt vienādi izdevīgus noteikumus par atjaunojamās enerģijas izmantošanu (piem., tīkla pieslēguma izdevumu atmaksa, nosakot tarifu); uzskata, ka vidējā termiņā varētu tikt izveidotas reģionālas atjaunojamo enerģijas avotu tirgus grupas;
49. aicina ES efektīvāk izmantot atjaunojamās enerģijas avotus, cenšoties ilgtermiņā izveidot ES mēroga atjaunojamo enerģijas avotu veicināšanas sistēmu, kas ļautu izmantot konkrētus atjaunojamo enerģijas avotu veidus tajās ES daļās, kur tie ir visrentablākie, tādējādi samazinot popularizēšanas izmaksas un garantējot efektīvu finansējuma piešķiršanu; uzskata, ka ilgtermiņā atjaunojamai enerģijai būtu jāklūst par pienācīgi funkcionējoša un pilnībā integrēta ES iekšējā enerģijas tirgus daļu;

50. uzskata, ka būtu jāizveido vidēja termiņa skatījums, lai risinātu galvenās problēmas saistībā ar atjaunojamo enerģijas avotu pilnīgu integrāciju tirgū; šajā sakarībā uzsver, ka jebkāda saskaņošana rūpīgi jāsigatavo, lai nepieļautu traucējumus pašreizējos valstu tirgos; uzskata, ka pienācīgi funkcionējošs, neizkropļots iekšējais enerģijas tirgus un līdzvērtīgi konkurences apstākļi ir saskaņotas atbalsta sistēmas priekšnoteikums; uzskata, ka jebkādi turpmāki politikai būtu jāpamatojas uz šādiem atbalsta mehānismiem, kas ir pierādījuši savu lietderību mērķu sasniegšanā un vienlaikus ir nodrošinājuši plašu ģeogrāfisko un tehnoloģisko daudzveidību, kā arī ieguldītāju uzticēšanos;
51. aicina Komisiju un dalībvalstis nacionālajos energoefektivitātes rīcības plānos iekļaut finansiālos un fiskālos instrumentus energoefektivitātes uzlabošanai (it īpaši attiecībā uz ēkām) un nākamajā daudzgadu finanšu shēmā energoefektivitāti un enerģētikas infrastruktūru uzskatīt par prioritāti; uzskata, ka saprātīga fondu, piemēram, zaļās infrastruktūras banku, izmantošana, lai piesaistītu privāto kapitālu, kā arī viegla un mērķtiecīga piekļuve ES līdzekļiem ir izšķiroša nozīme, palielinot ES līdzekļu īpatsvaru energoefektivitātes uzlabošanai;

Enerģijas piegādes drošība

52. uzskata, ka, koordinējot darbu ar Eiropas Ārējās darbības dienestu, Komisijai būtu jānodrošina vienots Savienības viedoklis attiecībā uz ārējo enerģētikas politiku; turklāt uzskata, ka ES būtu jāizmanto jaunās pilnvaras, lai aktīvi noteiktu iespējas sadarboties ar trešām valstīm klimata pārmaiņu mazināšanas un vides aizsardzības jomā un šo sadarbību pastiprinātu;
53. uzskata, ka ES jānodrošina, lai tās enerģētikas politikā būtu ietverta spēcīga un saskaņota starptautiska dimensija, un ES ārpolitikā un ārējās darbībās jāiekļauj enerģētikas apsvērumi; uzskata, ka Savienības augstajai pārstāvei ārlietās un drošības politikas jautājumos no diplomātiskā viedokļa vajadzētu stingri atbalstīt ES enerģētikas politiku, lai palielinātu enerģētisko drošību;
54. uzskata, ka īstermiņā un vidējā termiņā stratēģiskai enerģētikas infrastruktūras attīstībai būtu jāklūst par prioritāti, kā arī jāpaplašina attiecības ar galvenajiem piegādātājiem un tranzīvalstīm; tomēr uzskata, ka visefektīvāko un ilgtspējīgāko ilgtermiņa risinājumu var panākt, īstenojot energoefektivitātes un energotaupības pasākumus un izmantojot vietējos ilgtspējīgos enerģijas avotus;
55. uzskata, ka uz ārējiem cauruļvadiem un citiem energotīkliem, kas iesniedzas Eiropas Savienības teritorijā, jāattiecināma pārredzami valdību nolīgumi un iekšējā tirgus noteikumi, tostarp noteikumi, piemēram, par trešās personas piekļuvi, galamērķa klauzulas, kā arī noteikumi par piešķiršanas un pārslodzes vadības uzraudzību, kā arī līgumu ilgumu un piegādes klauzulas; aicina Komisiju nodrošināt, lai esošo cauruļvadu ekspluatācijā un turpmāko cauruļvadu plānošanā, kā arī komercdarījumos tiktu ievēroti Eiropas tiesību akti enerģētikas jomā, un vajadzības gadījumā rīkoties;
56. uzskata, ka ES vajadzētu turēties pie likuma burta un nodrošināt tiesību aktu ievērošanu, respektējot solidaritāti enerģētikas jomā, konkurenci un kopējā tirgus noteikumus un nepadoties atsevišķu Eiropas valstu iegūtajām interesēm, it īpaši to valstu interesēm, kuras neeksportē gāzi uz Eiropas tirgu;
57. prasa kā Enerģētikas kopienas līguma dalībvalstis iekļaut arī vairākas citas ES kaimiņvalstis, galvenokārt Austrumu partnerības valstis; uzsver, ka Komisijai būtu

jānodrošina un jāpanāk, lai Enerģētikas kopienas līguma dalībvalstis savlaicīgi un strikti īstenotu ES noteikumus enerģētikas jomā, it īpaši paredzot, ka ES finansējuma pieejamība ir atkarīga no Līguma prasību piemērošanas;

58. uzskata, ka būtu jāveicina nodaļas par enerģētiku piemērošana, jo šī nodaļa attiecas uz politisko un tehnoloģisko sadarbību katrā nolīgumā ar kaimiņvalstīm, it īpaši pastiprinot energoefektivitātes programmas un iekšējā tirgus noteikumus; uzskata, ka Padomei būtu jāpilnvaro Komisija sākt sarunas, lai pašreizējo saprašanās memorandu par enerģētikas jautājumiem pārveidotu par juridiski saistošiem dokumentiem; šajā sakarībā norāda, ka cilvēktiesību ievērošanai un sociālajai dimensijai būtu jāklūst par daļu no enerģētikas dialogiem;
59. aicina Komisiju ar tirdzniecības nolīgumu starpniecību paātrināt tādu drošības un energoefektivitātes noteikumu pieņemšanu attiecībā uz enerģijas ražošanu, pārvadi, tranzītu, uzglabāšanu un importētās un eksportētās enerģijas pārstrādi un rafinēšanu, kas ir atbilst ES noteikumiem, kā arī PTO līmenī ierosināt vispārējus standartus, lai veicinātu atklātu un taisnīgu tirdzniecību ar drošiem un atjaunojamiem enerģijas avotiem un inovatīvām energotehnoloģijām;
60. atzinīgi vērtē Krievijas piedalīšanos Enerģētikas hartas konferences sanāksmēs; aicina Komisiju strādāt, lai paplašinātu līguma piemērošanu vairāk valstīm, un Enerģētikas hartas konferences forumā strādāt, lai panāktu vienošanos, ka Krievija pilnībā pieņem Enerģētikas hartā un tās protokolos noteiktos principus; tomēr uzsver, ka visiem līgumiem būtu pilnībā jāatbilst ES iekšējā enerģijas tirgus noteikumiem; turklāt uzsver, ka enerģētikai vajadzētu būt galvenajam tematam papildu partnerības un sadarbības nolīgumā (PSN) ar Krieviju un ka šim jaunajam nolīgumam vajadzētu kļūt par konsekvences un saskaņas virzītājspēku un pamatu atsevišķu dalībvalstu attiecībām ar Krieviju;
61. aicina Komisiju un Padomi cieši sadarboties ar NATO, lai nodrošinātu Savienības un NATO stratēģiju saskanību jautājumā par enerģijas piegādes drošību;
62. aicina Komisiju nodrošināt, lai gāzes piegādes drošības regula pēc tās stāšanās spēkā tiktu pilnībā piemērota;
63. aicina Komisiju un attiecīgās dalībvalstis turpināt strādāt pie ES Dienvidu gāzes koridora, it īpaši projekta „Nabucco”, realizēšanas, jo tas varētu ievērojami palielināt gāzes piegādes drošību Eiropas Savienībā; aicina Komisiju ziņot Parlamentam un Eiropadomei par šajā sakarībā īstenotajiem pasākumiem;
64. prasa veidot īpašu dialogu par enerģētikas jautājumiem ar Kaspijas reģiona valstīm un atzinīgi vērtē darbu pie attīstības sadarbības Kaspijas jūras reģionā; šajā sakarībā atbalsta dialogu par ES stratēģiju Melnās jūras reģionam un uzsver, ka dialogā starp ES un šā reģiona valstīm ir svarīgi visi ar enerģētiku saistītie jautājumi;
65. prasa Komisijai un dalībvalstīm veicināt *DESERTEC* un *TRANSGREEN* iniciatīvas Vidusjūras reģiona saules enerģijas plāna kontekstā, lai palielinātu enerģijas piegādes drošību veicinātu attiecīgo valstu attīstību, atbalstot saules spēkstaciju izveidi un citas atjaunojamās energotehnoloģijas Ziemeļāfrikas reģionā un to pieslēgšanu Eiropas tīklam, ja tas izrādītos ekonomiski pamatoti un neapdraudētu ES *ETS* sistēmu; uzskata, ka būtu pilnībā jāizmanto sadarbības instrumenti, kas paredzēti direktīvā par atjaunojamās enerģijas importu no trešām valstīm;

66. atgādina, ka dalībvalstu pienākums ir pieņemt lēmumu par konkrēto energoavotu sadalījumu, lai samazinātu oglekļa emisijas un atkarību no degvielas, kas ir stipri pakļauta cenu svārstībām; norāda, ka dalībvalstīm un Komisijai būtu jānodrošina, ka gan Savienībā, gan ārpus tās jaunām un jau esošām kodolelektrostacijām tiek piemēroti visaugstākie drošības standarti;
67. uzskata, ka būtu jāturpina pētījumi par kodolsintēzi kā nākotnes enerģijas avotu, vienlaikus ievērojot budžeta principus;
68. uzskata, ka attiecībā uz tām dalībvalstīm, kuras izvēlējušās kodolenerģiju par daļu no sava energoavotu sadalījuma, būtu lietderīgi izstrādāt ES minimālos standartus jaunu kodolelektrostaciju licencēšanai un projektu sertificēšanai, lai nodrošinātu pēc iespējas drošāku tehnoloģiju; uzskata, ka jaunu kodolelektrostaciju celtniecības projektos vienmēr būtu jāizmanto labākā pieejamā tehnoloģija; aicina arī veikt turpmākus ES pasākumus, lai veicinātu standartu ieviešanu attiecībā uz ilgtspējīgu radioaktīvo atkritumu apsaimniekošanu;
69. mudina un atbalsta sašķidrinātās dabasgāzes termināļu un starpsavienojumu celtniecību, it īpaši valstīs, kuras visvairāk ietekmē pārtraukumi gāzes piegādē, pamatojoties uz izmaksu un ieguvumu analīzi un nosacījumu, ka netiek radīti konkurences izkropļojumi vai nenotiek diskriminācija; uzsver, ka ir svarīgi turpmāk Eiropā palielināt ar sašķidrinātu dabasgāzi darbināmu kuģu skaitu, tādējādi palielinot ES enerģijas piegādes drošību; šajā sakarībā atzinīgi vērtē Komisijas priekšlikumu pastiprināt sadarbību enerģētikas jautājumos ar Persijas līča un Tuvo Austrumu valstīm;
70. uzskata, ka dažiem Eiropas lauku reģioniem ir īpašas energoapgādes vajadzības, un šajā sakarībā aicina dalībvalstis cita starpā ņemt vērā šīs vajadzības, piemēram, atceļot barjeras, tostarp nodokļu barjeras, vietējai enerģijas ražošanai, piemēram, ar mikrokoģenerāciju;
71. uzskata, ka nedrīkstētu ļaut ar akmeņogļu patēriņa ierobežošanas stratēģiju ES dalībvalstīs stiprināt gāzes importa monopolu; akmeņogļu patēriņa ierobežošanai enerģētikas nozarē jāpiemēro nosacījums, ka tādā gadījumā ir efektīvi jādiversificē gāzes piegāde dalībvalstīs, lai tādējādi nepieļautu izejvielu monopolu;

Pētniecības, izstrādes un inovāciju veicināšana enerģētikas nozarē

72. prasa cieši uzraudzīt un strikti īstenot *SET* plānu un apzināt šķēršļus publisko un privāto ieguldījumu mobilizēšanai; atzinīgi vērtē neseno progresu, uzsākot pirmās četras Eiropas rūpniecības iniciatīvas un kopīgās izpētes iniciatīvas; aicina iespējami drīz sākt pārējās iniciatīvas un prasa, lai Padome darītu pieejamus nepieciešamos līdzekļus; aicina Komisiju sniegt ieinteresētajām personām pārredzamu informāciju par *SET* plāna iniciatīvu finansēšanas iespējām;
73. atzinīgi vērtē progresu, kas panākts, izveidojot kopīgo tehnoloģiju iniciatīvas; prasa, lai Komisija ierosina jaunas papildu Eiropas rūpniecības iniciatīvas kā daļu no *SET* plāna, lai tādējādi izmantotu citu atjaunojamo enerģijas avotu, galvenokārt ģeotermālās un solārtermālās enerģijas, hidroenerģijas un okeānu viļņu enerģijas, lielo potenciālu, kā arī lai iekļautu pašreizējo atjaunojamās enerģijas apkures un dzesēšanas platformu; uzsver, ka šo iniciatīvu finansēšanai jābūt pieejamiem ES budžeta līdzekļiem;
74. atbalsta jaunu rentablu tehnoloģiju izstrādi svārstību paredzēšanai enerģijas ražošanā,

pieprasījuma pārvaldībai, elektroenerģijas pārvadei un elektroenerģijas uzglabāšanai (tostarp ūdeņraža un citu kurināmā elementu izmantošanu), kas ļautu palielināt kopējo bāzes slodzes pieprasījumu un uzlabot sistēmas elastīgumu ar augstu atjaunojamo enerģijas avotu un elektrisko transportlīdzekļu proporciju;

75. uzsver prasmīgu un kvalificētu darbinieku nozīmi gāzes un elektrības nozarē; tādēļ aicina Eiropas Komisiju, apspriežoties ar attiecīgajiem sociālajiem partneriem, izvērtēt veidu, kā ietekmēt un stimulēt profesionālo izglītību un apmācību;
76. uzsver, ka Eiropai būtu jāieņem vadošā pozīcija ar enerģētiku saistītu interneta tehnoloģiju un zemas oglekļa emisijas IKT lietojumprogrammu izstrādē; uzskata, ka līdz ar atbalsta palielināšanu inovācijai jāparedz arī birokrātijas sloga samazināšana pieteikuma iesniedzējiem; aicina Komisiju likvidēt birokrātiju, pārstrādājot pamatprogrammas procedūras;
77. aicina Komisiju veicināt un atbalstīt videi saudzīgus ES izmēģinājuma projektus netradicionālo vietējo enerģijas avotu izmantošanai; aicina Komisiju palīdzēt dalībvalstīm veikt ģeoloģiskas izpētes, lai Eiropas Savienībā noteiktu pieejamo slānekļa gāzes rezervju līmeni, kā arī analizētu un novērtētu vietējās slānekļa gāzes ekonomisko un ekoloģisko dzīvotspēju; prasa šo informāciju iekļaut ikvienā Eiropas Savienības nākotnes ilgtermiņa stratēģijā;
78. uzskata, ka atsevišķas valstis, piemēram, Ķīna, stratēģisku lomu ir piešķirušas eksportam paredzētās vietējās atjaunīgās enerģijas nozarei un tādēļ atbalsta vietējos uzņēmumus, tiem nodrošinot vieglu pieeju lētam kapitālam un infrastruktūrai; aicina Komisiju pieņemt politikas regulējumu, kas palielinātu Eiropas ieguldījumu vides konkurētspēju un pievilcību atjaunīgās enerģijas nozarē;
79. uzskata, ka saistībā ar pārejas posmu uz noturīgas ekonomikas izveidi līdz 2050. gadam, tradicionāli un netradicionāli iegūta dabasgāze ir vajadzīgs enerģijas avots, kas ļauj ātri un rentabli samazināt emisijas; pētniecībai un izstrādei paredzētie līdzekļi būtu jānovirza tam, lai šo gāzi padarītu tīrāku;
80. atbalsta turpmāku sadarbību starp dalībvalstīm un Komisiju, lai nodrošinātu vajadzīgās iniciatīvas noturīga biomasas tirgus izveidei, vienlaikus ņemot vērā attiecīgos jautājumus par bioloģisko daudzveidību un pārtikas ražošanu;
81. uzskata, ka jaunās Astotās pētniecības un izstrādes pamatprogrammas galvenajai prioritātei vajadzētu būt pētniecībai un izstrādei energotehnoloģiju inovācijas jomā, īpašu uzmanību pievēršot jaunām, tīrām, ilgtspējīgām un efektīvām energotehnoloģijām; stingri mudina dalībvalstis un Komisiju nākamajā budžetā un daudzgadu finanšu shēmā šo politikas jomu uzskatīt par prioritāti; uzsver, ka piešķiršanā būtu jāņem vērā dalībvalstu atšķirīgās spējas pētniecības un izstrādes jomā;
82. aicina Komisiju enerģētikas stratēģijā iekļaut ilgtspējīgu transportu tā, lai izmantotu visu dažādo tehnoloģiju pilnu potenciālu, tostarp paredzot atbilstošu tiesisko regulējumu un izstrādājot rīcības plānu par videi draudzīgiem transportlīdzekļiem, atbalstot tehnoloģisko izpēti un izstrādi, novēršot šķēršļus jaunu (degvielas) tehnoloģiju izmantošanai, nosakot kopīgus standartus (piemēram, dzelzceļa transportam un elektriskajiem transportlīdzekļiem) un augstus standartus fosilā kurināmā dzinējiem, izveidojot zaļā transporta koridorus cauri Eiropai un integrējot dažādus transporta veidus; īpaša uzmanība būtu jāpievērš

elektriskajiem transportlīdzekļiem, lai nodrošinātu, ka ar tiem var braukt un ka tos var viegli uzlādēt visā Eiropā un ka to plašāka izmantošana tiek apvienota ar viedu elektrotīklu un uzglabāšanas sistēmu izveidi, liela daudzuma atjaunojamās enerģijas ražošanu un siltuma un elektrības kopīgu ražošanu;

83. norāda, ka pētījumiem enerģētikas jomā ne tikai būtu jāveicina siltumnīcefekta gāzu samazināšanās un piegādes drošība, bet arī jāuzlabo Eiropas uzņēmumu konkurētspēja; šajā sakarībā uzskata, ka standartizācijas centieni, kurā iesaistīti ES stratēģiskie partneri (piemēram, Ķīna, Japāna, Indija, Krievija un ASV), saistībā ar jaunām zemas oglekļa emisijas energotehnoloģijām, tostarp elektriskajiem transportlīdzekļiem, ir vitāli svarīgi, lai nodrošinātu, kas Eiropas inovācijas var pilnībā tirgot starptautiskajā tirgū; lai nodrošinātu efektīvu un godīgu tehnoloģijas pārnesi, mudina ES un tās starptautiskos tirdzniecības partnerus strādāt pie tā, lai varētu sākt tirdzniecību ar ilgtspējīgām tehnoloģijām ar ilgtermiņa mērķi videi saudzīgām tehnoloģijām panākt nulles tarifa barjeras;
84. uzskata, ka efektīvs enerģijas patēriņa samazināšanas veids būtu veikt pētījumus par tādiem tradicionālo izejvielu un celtniecības materiālu aizstājējiem, kuru ražošana nav tik energoietilpīga;

Patērētāju un iedzīvotāju interešu izvirzīšana ES enerģētikas politikas centrā

85. uzsver, ka viedie skaitītāji palīdz patērētājiem efektīvāk sekot līdzi patēriņam laikā, kad elektroenerģijas tarifs ir vislielākais, un uzlabot energoefektivitāti savos mājokļos; uzskata, ka vajadzīgas izpratnes veidošanas kampaņas un izglītojošas programmas par energoefektivitāti, lai iedzīvotājiem izskaidrotu ieguvumus no viedo skaitītāju un enerģētikas projektiem; uzsver, ka sabiedrības informēšana par viedo skaitītāju radītajiem ieguvumiem ir būtiski svarīga to veiksmīgai ieviešanai; norāda, ka Parlaments ir aicinājis kā politisko mērķi noteikt, ka līdz 2015. gadam viedajiem skaitītājiem vajadzētu būt ierīkoti 50 % mājokļu Eiropā, un paredzēt, ka dalībvalstu pienākums ir garantēt, ka līdz 2020. gadam vismaz 80 % patērētāju ir intelektiskās skaitīšanas sistēmas¹;
86. uzskata, ka informēti patērētāji un sabiedrības locekļi vai ietekmēt tirgu, pieņemot konstruktīvus lēmumus; tādēļ atzinīgi vērtē tādas iniciatīvas kā Eiropas Kodolenerģijas forums, kurā plašs ieinteresēto personu loks var apspriest kopīgi interesējošus jautājumus;
87. uzskata, ka ēku termoizolācijas uzlabošana un sadzīves un rūpniecības atkritumu otrreizējā pārstrāde materiālos un enerģijā var sniegt ievērojamu labumu patērētājiem;
88. atbalsta iniciatīvas, kas palīdzētu cilvēkresursu vajadzības pielāgot pārejai uz zemu CO₂ energoavotu sadalījumu;
89. aicina Komisiju uzraudzīt un ziņot Parlamentam, kā tiek īstenota Trešā iekšējā tirgus pakete par dalībvalstu pasākumiem enerģētiskās nabadzības novēršanai, un atgādina dalībvalstīm par to pienākumiem saistībā ar spēkā esošajām tiesību normām;
90. aicina attiecībā uz visiem enerģijas avotiem pieņemt augstākos iespējamos drošības

¹ 2010. gada 25. marta patstāvīgais ziņojums par jaunu Eiropas digitālo programmu — 2015.eu (2009/2225(INI)) un 2010. gada 14. aprīļa patstāvīgais ziņojums par informācijas un sakaru tehnoloģiju intensīvāku izmantošanu, lai sekmētu pāreju uz energoefektīvu ekonomiku, kas rada zemas oglekļa emisijas (2009/2228(INI)).

standartus, cita starpā izmantojot dalībvalstu sadarbības programmas, lai risinātu sabiedrības iebildumus un veicinātu plašāku sabiedrības atbalstu; vienlaikus aicina palielināt sabiedrības informētību par to, cik svarīgi ir nodrošināt pienācīgas elektrības piegādes, un par nepieciešamību pēc jaunas elektroenerģijas ražošanas un pārvades infrastruktūras; atbalsta kampaņas, kas paredzētas, lai veicinātu patērētāju informētību par to, kā ikdienā ietaupīt enerģiju, un par tādiem pašreizējiem mehānismiem kā konsultācijas enerģētikas jautājumos, lai panāktu izmaiņas patērētāju rīcībā;

91. norāda, ka ikgadējie piegādātāja maiņas rādītāji dalībvalstīs svārstās 0 un 20 % robežās; uzsver, ka grūtības salīdzināt piedāvājumus tirgū informācijas trūkums rada šķēršļus piegādātāja maiņai un efektīvai konkurencei mazumtirdzniecībā; atgādina, ka saskaņā ar Trešo enerģētikas paketi valsts pārvaldes iestāžu pienākums ir nodrošināt direktīvās paredzēto patērētāju tiesību aizsardzības pasākumu efektivitāti un piemērošanu;
92. atgādina enerģētikas nozares pārstāvjiem par to pienākumiem saistībā ar Trešo enerģētikas paketi ieviest skaidrus un saprotamus enerģijas rēķinus; uzskata, ka Komisijas Iedzīvotāju enerģētikas foruma rēķinu paraugveidlapās ir minimālā standartinformācija, kas vajadzīga visiem enerģijas rēķiniem, un tās būtu jāizmanto par pamatu pārredzamiem enerģijas rēķiniem visā Eiropas Savienībā;
93. lai ilgtermiņa mērķu sasniegšana būtu vieglāka un rentablāka, mudina Komisiju un dalībvalstis nopietni apsvērt pāreju uz mērķi līdz 2020. gadam par 30 % samazināt CO₂ emisijas, tādējādi nodrošinot, ka emisijas kvotu tirdzniecības sistēma darbosies kā katalizators ieguldījumiem ekoloģiski tīrākos rūpniecības procesos un enerģijas avotos;
94. atkārto, ka ar jauno enerģētikas politiku jāatbalsta ilgtermiņa mērķis līdz 2050. gadam par 80–95 % samazināt ES siltumnīcefekta gāzu emisijas;
95. šajā sakarībā mudina Komisiju analizēt ilgtermiņa darbības, tostarp piedāvājuma un pieprasījuma jomā, kā arī patiesos riskus un izdevumus, ko radītu nepietiekams piedāvājums, salīdzinājumā ar uzglabāšanas jaudu, piedāvājuma dažādību un ar to saistītajām izmaksām; analizē būtu jāiekļauj arī ilgtermiņa stratēģiskā un enerģētikas politikas notikumu attīstība Eiropas Savienībā, kā arī jāanalizē tas, kā ES varētu izvairīties no piedāvājuma nepietiekamības;
96. uzskata, ka gaidāmajā Kankunas augstākā līmeņa sanāksmē ES būtu jāieņem vadošā loma, lai panāktu visaptverošu, juridiski saistošu un vērienīgu vienošanos, pierādot, ka tā spēj pieņemt vienprātīgu lēmumu un apstiprināt šo vadošo lomu; šajā sakarībā mudina Komisiju un dalībvalstis pārdomāt savu iepriekšējo priekšlikumu kā daļu no starptautiskās vienošanās par CO₂ emisiju samazināšanas mērķiem, lai ai ilgtermiņa mērķu sasniegšana būtu vieglāka un rentablāka;

o

o o

97. uzdod priekšsēdētājam nosūtīt šo rezolūciju Padomei, Komisijai un dalībvalstīm.